EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument ze zasedání

3. 7. 2012 B7-0407/2012

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 110 odst. 2 jednacího řádu

o závěrech ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 28. a 29. června 2012
(2011/2923(RSP))

Gabriele Zimmer
za skupinu GUE/NGL

B7-0407/2012

Usnesení Evropského parlamentu o závěrech ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 28. a 29. června 2012
(2011/2923(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na závěry ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 28. a 29. června 2012,

– s ohledem na doporučení Evropské komise pro jednotlivé země ze dne 30. května 2012,

– s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že současná hospodářská a společenská krize je výsledkem neoliberálních politik Evropské unie, které prosazují deregulované finanční trhy, politik liberalizovaných trhů produktů a služeb a zvyšující se financializace hospodářství, jakož i snižování veřejných investic a zvyšování deregulace trhu práce;

B. vzhledem k tomu, že protikrizová opatření EU prohloubí celosvětovou krizi kapitalismu;

C. vzhledem k tomu, že finančním institucím byla poskytnuta bezprecedentní finanční výpomoc, což vedlo k masivní socializaci ztrát a vysokým schodkům veřejných financí;

D. vzhledem k tomu, že nápravná opatření Rady selhala; vzhledem k tomu, že úsporná opatření významně zhoršila hospodářskou a společenskou krizi a vedou k rozsáhlé chudobě, nezaměstnanosti a nestabilitě struktur zaměstnanosti;

E. vzhledem k tomu, že demokratické struktury byly vážně narušeny kvůli nadměrnému soustředění se na úsporná opatření a na tzv. „tržní disciplínu“ zavedenou trojkou;

F. vzhledem k tomu, že socioekonomické nerovnosti se významně zvětšily kvůli nepřetržitému přerozdělování ze strany mezd na stranu kapitálu;

1. znovu opakuje svůj kritický postoj k neúspěšné politice EU prosazující úsporná opatření a podporuje jakékoliv kroky, které by tuto politiku zvrátily; domnívá se, že opatření navržená Radou jsou zcela nedostatečná pro řešení krize a přeměnu členských státu EU v demokratické společnosti podporující sociální začlenění ku prospěchu všech občanů;

2. trvá na tom, že rozpočtovým plánováním a kontrolou by se i nadále měly zabývat výhradně demokraticky zvolené parlamenty a vlády členských států EU;

3. poznamenává, že Rada se nadále drží neúspěšných politik, které byly stanoveny v balíčcích správy ekonomických záležitostí, tj. balíčku šesti a balíčku dvou právních aktů týkajících se této oblasti;

4. lituje toho, že byla přijata doporučení pro jednotlivé země v rámci evropského semestru; zásadně nesouhlasí s procesem evropského semestru a s ním spojenými

makroekonomickými doporučeními; velmi se obává, že realizace těchto doporučení ještě zvýší socioekonomické nerovnosti, neboť navrhovaná opatření budou mít obzvlášť negativní dopad na nejzranitelnější osoby v naší společnosti;

5. znovu opakuje požadavek bezpodmínečného odepsání veřejného dluhu a přímou intervenci ECB na primárním trhu cenných papírů, čímž by se státy osvobodily od diktátu finančních trhů;

6. lituje toho, že tzv. „pakt pro růst a zaměstnanost“ je převážně opakováním již existujících politik a není pravděpodobné, že by měl trvalý efekt na řešení krize kapitalismu;

7. zdůrazňuje naléhavost společenských a ekologických přeměn evropských hospodářství, neboť selhání v tomto směru nevyhnutelně povede k dalšímu hospodářskému poklesu a rozsáhlé chudobě;

8. připomíná Radě, že podmínkou prosperity je hospodářský růst, a ne prosperita samotná, a tudíž musí být kladen větší důraz na kvalitativní a udržitelný růst podporující sociální začlenění, k němuž by každý občan, zejména pak chudé a okrajové skupiny obyvatelstva, měl být schopen přispívat a z nějž by mohl těžit;

9. vyzývá členské státy, aby rovnoměrně rozdělovaly majetek v Evropské unii tím, že budou bojovat proti daňovým únikům, zavedou daň z majetku, zvýší daň z příjmu u nejvyšších příjmových skupin a zdaní finanční sektor a jeho spekulativní finanční produkty;

10. připomíná, že finanční odvětví a jeho příliš složité spekulativní finanční produkty významně přispěly k hospodářské krizi, s níž se svět potýká; připomíná, že plátci daňoví poplatníci museli poskytnout finanční výpomoc v bezprecedentním měřítku finančním institucím, jež ohromně profitovaly z přemrštěných zisků;

11. vyjadřuje politování nad otálením evropských vedoucích činitelů, pokud jde o lepší dohled nad finančními trhy a jejich účastníky; připomíná, že levice vždy požadovala přísnou kontrolu těchto trhů a jejich nástrojů;

12. věří, že přísnější dohled nad finančními institucemi může být pouze prvním krůčkem ke skutečné veřejné kontrole finančního sektoru; znovu potvrzuje, že je zapotřebí drastického zredukování finančního odvětví, aby tak mohlo začít podporovat skutečné hospodářství, než aby vytvářelo spekulativní bubliny;

13. znovu opakuje svůj požadavek, aby banky a jiné finanční subjekty, které dosáhly ohromných zisků, přičemž jejich přidaná hodnota pro společnost jako celek je jen velmi omezená, přiměřeně přispěly k řešení krize, již způsobily;

14. trvá na požadavcích Evropského parlamentu, aby politická stanoviska přijatá Evropskou radou byla projednána mezi Parlamentem a Radou i vnitrostátními parlamenty předtím, než Rada formálně předloží své návrhy, aby získala souhlas Parlamentu s nařízením o VFR podle článku 312 SFEU; zdůrazňuje, že jednání o legislativních návrzích vztahujících se k víceletým programům musí probíhat v rámci řádného legislativního postupu a budou ukončena, jakmile bude dosaženo dohody o finančních rozpočtech těchto programů; je připraven v případě potřeby plně využít svých pravomocí v rámci postupu

souhlasu a řádného legislativního postupu, které mu byly uděleny Smlouvou; znovu opakuje, že je velmi znepokojen tím, že závěry Evropské rady mohly legislativním jednáním předcházet;

15. znovu opakuje svůj postoj, že rozpočet Unie musí být zajištěn přiměřenou úrovní zdrojů, a to pokud jde o rozpočet na příští rok i o další VFR 2014–2020;

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a parlamentům členských států.